אני מודה מאד לאלה ששגרו לי כרטיסי ברכה. מובן שהברכה היא הדדית. גם לאלה שלא עשו זאת (ובצדק). היות ומתקרבים הימים ה־נוראים והמצפון צריך להתחיל לה־ציק לי על כל הדברים שעשיתי ולא עשיתי, מן הראוי היה שאבקש את סליחתם של אלה שעדיין לא עניתי להם ואת אלה שטפולי לא מצא חן בעיניהם (אם כי אני מרשה לעצמי להתפאר שמעטים כאלה).

במקום סלון, טיוטי

(883/341) אומר על עצמו שהוא איננו סנוב. שונא כל דבר הקשור ב־חברה סלונית (כולל ריקוד). עשיית רו־שם ובזק חיצוני שאין מאחוריו כלום. הוא בן 27. ומוכן לחלוק על דעת אלה החושבים אותו לרציני יתר על המדה. מאחר שהוא אוהב למיין בשבתות מחוץ־לעיר, היה רוצה שהנערה שתסכים להת־כתב אתו תהיה: (א) חובבת טיולים. (ב) לא דתית. (ג) תגור בחיפה או הסביבה. (ד) תהיה בעלת קומה נמוכה עד בי־נונית. כן, שכחתי, הגיל הרצוי: 25—

רומן על עריסת־חציץ

מי שהיא בהדיוט של גיל ה־20, חו־שבת את עצמה לפשוטה ובלתי מחו־כמת (וזאת כדי להתפעל ממנו), אינה מוצאת עניין בהתי סאלוני, שקפה ד־עדינה, תמצא עניין בכתביו של בן ה־27, שנולד בתקופה בה רקדו עדיין אנשים צעירים הורה סביב ערמת חציץ. סרט לעבר מפואר זה הוא אוהב ספ־רות, בולים קליעה למטרה, ואפילו לח־לום. מספרו? 883/342.

ככתב: בחור נאה

גימנזית־הגימנסיה המתקדמת לנער 18 (883/343) ממעיטה לספר על עצמה. כל מה שהיא רוצה, הוא התכתבות עם בחור בעל השכלה דומה או גבוהה יותר. שטחי התעניינותה, כיאה לכל בוגרת־גימנסיה: אמנות ומוסיקה, קריאה, בי־קור בקולנוע ותיאטרון. למרות שברור לה שהמטרה היא התכתבות, לא היתה מתנגדת לידיעה שהיד הכותבת תהיה שייכת לבחור נאה.

הילולת־רפאים

אחד, הכותב על עצמו שהוא סופר וספורטאי צעיר (883/344), החובב מלבד ספרות וכל גרורותיה (מה זה?) מדעי טבע כאסטרונומיה ופיסיקה נרעיניים. יש לו אמונה חזקה בספיריטואליזם (הזמן אותי פעם למיאמס, בחייך!) הוא מוצא עניין רב גם במטפיזיקה. הוא מעוניין להתכתב עם כל נערה עד גיל 18 שיש לה מה לומר לו, או התושבת שכדאי לה לשמוע דברים ממנו אם היא חובבת מוסיקה, זו מעלה. הוא מציין כי השי־כלה אינה חשובה.

ספרות ופשיזם

שני נערים שגילם המשותף מצטרף ל־40 (883/345) רוצים להדהים אותי ואת כל השאר בהצהרה שהם בעלי־דעות ש־בני אדם פשוטים מכנים אותן כפשים־טיות, ואילו בעיניהם הן נראות פשו־טות ומבעיות. הם מוכנים להתמודד, על מנת לשכנע או להשתכנע עם שתי נע־רות. או כל אחת בנפרד, עד גיל 19. פרט לפוליטיקה מוכנים שני מתקני עולם אלה להחליף דעות גם על נושאים מד־עיים ספרותיים או חברתיים.

•

תעודת בגרות, בבקשה

דודו: — זה נחמד מאד להיות בונר נימנסיה עם תעודת בגרות והכל. אולם אין בכך כל פלא־יצירה גדול. במקרה היתה לך האפשרות לעשות זאת. לחבר־תך לא. אינני רואה כל סיבה להתנשי־אות שלך. אין זו כל הוכחה שבונר נימנסיה הוא אדם טוב או חכם יותר. אם אלה הם הפוסיק לשאת את נערתך, הרי הם מנוחכים וחוץ מזה, מה שלא עושה השכל, עושה הזמן.

מכתבים לרותי

שולה: — את מתכתבת דרך מרווחי עם נער מעיר אחרת שאינך רוצה אפילו להכיר אישית (בינתיים). דבר המרגיז את חברך. ודאי הסברת לו שאנו חיים במדינה דמוקרטית וכו', וכו', וכו'. וכי את רשאית לכתוב לכל מי שעולה בדעתך כל עוד את אדם חופשי. אולם שוליים, כיצד היית מגיבה אילו היה יוסי שלך כותב לנערה אלמונית?

שה מובל לראיון

חנה: — לפי דבריך אפשר לחשוב שאיזה שר אוחז בצווארונך וכופה אותך ללכת לאותם „בליינד דייטס" שהשתר־שו כעת גם בנוער המקומי. אינך רוצה ללכת, ובכן אל תלכי. במקום זאת דאגי להכין את השלום וההסכני והחפוף שמקדם אותך הנער מן השמינית, לא יהיה הסכני יותר. השיטה? ישנן כה רבות, אינך מוכרחה לשאול אותו אם הוא אוהב נביונה — דווקא, מספיק לענות לו על השלום בחיוך נעים, שינעוך בו בשתון עצמי.

במרחב

יחסי־חוץ

הכומר והקומיסאר

השבוע שוב נשאו מדינאי ארצות־הברית מבטים מודאגים לעבר המרחב, שלתו לנ־ציגיהם הוראות דחופות לחקור את שיגשוג התנועות הקומוניסטיות בארצותיו. סיבת הדאגה: מאסרם של 400 קציני צבא פר־סיים, שנאשמו באירגון תאים קומוניסטיים בתוך יחידותיהם.

המסקנות הראשונות של החקירות במ־דינות־המרחב השונות לא הצליחו להפיג את הדאגה. להיפך, הם הגדילו אותה כפלי־כפליים: נתגלה כי הקומוניסטים קנו להם נקודות־אחיזה חזקות במצרים, סוריה ולבנון. יתר על כן, הובררה עובדה מפ־תיעה: בחודשים האחרונים זרמה הפעי־לות הקומוניסטית בארצות אלו לא באפיקי תנועות־הפועלים השונות, אלא באמצעות מי שהיתה אויבתו הגדולה ביותר של ה־קרמלין — הכנסיה הסורית־אורתודוכסית.

לאחרונה ביקרו אחדים ממנהיגי הכנסיה במוסקבה, וביקורם היה שקול בזהב, פשו־טו כמשמעו: הרוסים מסרו להם את שק־הזהב המסורתי *, שהכיל 10 אלפים רוב־לים, לטובת „האחים הסוריים."

השבוע נתגלה כי הרוסים לא הסתפקו בגיבוש־יחסים עם הכנסיה הסורית ומיעו־טים נוצריים אחרים במרחב, שלחו את זרו־עותיהם גם לעבר הרוב המוסלמי: מאהיים אנשי־דת מוסלמים בסוריה, לבנון ומצ־ריים, קיבלו הזמנות לבקר באיזורים ה־מוסלמיים של בריה"מועצות. הגוש ה־מערבי הועמד בפני שותפות מיוחדת ב־מינה: הכומר, המולה והקומיסאר.

אלג'יריה

העזק הארור

לפני שבועיים נעלמו הזעזועים הפוליטיים שעברו לאחרונה על צפון־אפריקה מכותרת־העתונים: הם הושמו בצל על־ידי זעזועים מסוג אחר לגמרי שעברו על אחד העמקים הפוריים של אלג'יר, אשר במרכזו שוכנת ה־עיר אורליאנסוויל: אחת מרעידות־האדמה ה־איומות ביותר בתולדות־אלג'יריה הסכה את אורליאנסוויל לעי־חרבות. 1100 איש נהרגו בעיר לבדה. אלפים אחרים נפצעו. רבבות נש־ארו ללא קורת־גג.

קשה עוד יותר מגורלה של העיר, היה גו־רל הכפרים, אשר בסביבותיה. כל הדרכים נותקו. הקשר הטלפוני הופסק, לא היתה כל אפשרות לברר את מספר הקרבנות ולהגיש עזרה לפצועים. הטבע עצמו הכשיל את מא־מצי הצבא הצרפתי, שניסה לפלס דרך לכפ־רים המנותקים: בעוד הציוד הכבד של הצבא עמל על תיקון הדרכים, רעדה האדמה שנית, מוטטה את כל אשר עמד עדיין על תלו.

„מעשה ידי אללה." בראשית השבוע הצליחו האמבולנסים הראשונים של הצבא הצרפתי להגיע אחרי קשיים לכפר הקטן בני־ראשד, השוכן במרכז „העמק הארור" — כפי שמכונה עתה עמק אורליאנסוויל בפי תושביו. בראש יחידות ההצלה הגיע למקום פראנסואה מיטראן, שר־הפנים הצרפתי.

לעיני מיטראן ומלתיו נגלה מראה־אימים: הכפר הקטן נהרס עד היסוד, ועשרות מצו־עים היו מוטלים בין ההריסות. המצעים בני־עשרת הימים העלו מוגלה, וצחנה נוראה מילאה את האויר. בני־הכפר המועטים ש־הצליחו לצאת בשלום טיפלו בפצועים, ניסו להקל על סבלם. אולם לא היה להם כל מו־שג בעזרה ראשונה, ורבים מן הנפגעים מתו עוד לפני בוא המצילים.

הניצולים לא הסתפקו בהגשת עזרה לפצו־עים. הם התאמצו להחזיר את החיים למס־לולם, הקימו סוכות מחים עלובות לעצמם ולשרידי משפחותיהם, פינו את עיי המפולת מעל שתי הבארות של הכפר, הפעילו משא־בת־מים פרימיטיביות. רבים מהם קיבלו את האסון בשלוחה פאטאליסטית. זקן לבן־שיער, ששיכן את אשתו ושני בניו באחת המערות בסביבה, פנה אל מיטראן ואמר: „תחילה הפיץ מישהו שמועות שהצרפתים רצו להשי־מידנו, הטילו עלינו מצצת־אשטו. אבל אני יודע את האמת: לא ולא הערבים עשו זאת. הכל מעשה־ידי אללה."

מיטראן היה מזועזע ממראה עיניו. הוא נתן הוראות דחופות, ועוד באותו ערב שודרה הקריאה ברדיו הצרפתי: „דרוש פנציליו! דרוש נסיוב נגד גאנגרנה! דרושה פלאס־מה!" יצרני־תרופות הריקו את מחסניהם. מ־טוסים עמוסים המריאו משדה התעופה אורלי בזה אחר זה. מאות צרפתים צבאו על התחנות של הצלב האדום, התנדבו לתרום מדמם האי־רופי לנפגעי הכפרים ביבשת השחורה.

בינתיים הוסיפו בולדוזרים להבקיע דרך לאמבולנסים אל הכפרים הסמוכים לבני־רא־שד. רשימת־הקרבנות הלכה וגדלה במהירות, הגיע תוך יומיים ל־1600.

כיפא אחד כלבר. מחזה האימים של בני־ראשד היה כאין וכאפס לעומת מה שנג־לה לעיני המצילים בהגיעם לעיירה האנוטו — אחת העיירות שניבנו לאחרונה באלג'יר לפי מיטב השיטות המודרניות. לבתים הלב־נים, אדומי־הגגות, לא נותר סימן וזכר: שום אבן, שום לבנה, לא נשארה על תילה. פה ו־שם בלטו מבין החרבות אברי התושבים, ש־נקברו חיים.

אולם גם כאן ניכרו סימני התאוששות. על המישור, אשר בקרבת העיירה, צץ מחנה מו־זר של אוהלים וסוכות. נשים כרעו ליד תנו־רים פרימיטיביים, עסקו באפיית פיתות. גב־רים התרוצצו הלוך ושוב, התאמצו לשלות חפצי־בית שונים מתוך החורבות. חדיג'ה מאהי שחורת־השיער ותפוחת־הגוף, ישבה בפתח סוכת־פחים, על הכיסא היחידי, אשר הצליחה

הצלת נפגעים אחרי הרעש באורליאנסוויל
פניצילין! נסיוב! פלאסמה!

לגרור מתוך ביתה. היא נראתה שבורה ורצו־צה, אולם על שפתיה ריחף חיוך: בעלה ושני ילדיה הקטנים ניצלו.

„כפרים יפים יותר." בסוף־השבוע עזב פראנסואה מיטראן את העמק הארור, עלה במטוס, נחת כעבור שעות מספר בשדה־ה־תעופה של פאריס. המכונית השחורה שחיכ־תה לו במקום הסיעה אותו מיד לישיבות דחופות עם פקידי מיניסטריון־הפנים הצרפ־תי.

הישיבות הסתיימו רק בשעת־לילה מאוח־רת. אולם מיטראן היה מלא מרץ, לא סרב להופיע לפני העתונאים, שחיכו לו בסבלנות.

„פעולות־ההצלה מתקדמות בכל הקיטור", הכריז השר „ברגע זה גוייס כל צי ההלי־קופטרים הצרפתי, מעביר את אחרוני הפצו־עים לבתי־החולים של אלג'יר. עתה יהיה עלינו רק לנקוט באמצעי מניעה נגד התפש־טות מגיפות, ולהקדיש את כל מרצנו לעבו־דות שיקום. אנו נשלח יחידות חבלנים, שי־פוצצו את שרידי־הבניינים הרעועים, נגייס בנאים ונקים כפרים יפים יותר ומודרניים יותר."

העתונאים התרשמו מהכרזותיו של מיטראן.

דומה היה כי גם הטבע נתרשם מהם, החליט לחסוך לחבלנים הצרפתיים עבודה: השבוע רעדה האדמה בשלישית, והבניינים הרעועים, שנותרו באורליאנסוויל ובכפרים, התמוטטו כליל. הפעם לא היו כמעט כל קרבנות.

עתה יוכלו השלטונות הצרפתיים להפעיל את צעדם הכבד, לסלק את עיי המפולת, לסלול את הדרכים מחדש. הם יוכלו לתת ל־יושבי העמק הארור שיכון טוב יותר.

* שקיהזהב האחרון נמסר לכנסיה ה־סורית־אורתודוכסית בשנת 1913, על־ידי ניקולאי השני, קיסר־רוסיה.

הווי

מאסר־עולם

בירושלים, הבטיח שופט־שלום שלא לב־זור מאסר על צעיר ממושב־עולים, שנאשם ביחסים מיניים עם נערה פחות מבת 16, בתנאי שהצעיר ישא את הנערה לאשה, תוך שנה אחת, יתחייב שלא לגרש אותה כל ימי חייה.

לילי ברומא

בתל־אביב הלך יעקב גורן לראות את הסרט לילי, קנה כרטיס מספסר, שעמד ליד קול־נוע אסתר, ראה את מחצית־הסרט, הוקב ממקומו על ידי סדרן, שהסביר לו כי הכרטיס שלו הוא לקולנוע חן הסמוך, חצה את כיכר־דיזנגוף לקולנוע חן, כדי לראות את המחצית השניה של חיפשה ברומא.

טול זקן מעל סנטרך

בחיפה נכנס אברהם רוזנברג למספרה, התגלח, סרב לשלם, טען כי הספר שגילח אותו היה בלתי־מגולח, עורר בו בחילה.

הלב השוגה

בחיפה, שבתו ועלי מפעל־השלגונים קוקה־קר־לי, השייך לתעשיין לב־טוב, טענו כי הוא מתאכזר אליהם, מסרב לשלם להם יותר משתי לירות עבור יום־עבודה בן עשר שעות.

חפש את הכלבה

ברואן, צרפת, הלכו שוטרים בעקבות שני כלבי־גישוש מעולים, במטרה לגלות כנופיית גונבי־אופניים. הופתעו אמד, כאשר הגיעו לחוות גידול־הכלבים הסמוכה ל־עיר.

החטא ועונשו

ביאקארטה, אינדונזיה, התנפלו שודדים על נהג־מכונית, העלו את המכונית באש, גילו במאוחר כי הנהג השאיר את כל כספו בתוכה.

שידות או מוות

ביפו, התנפל שלום חביב על בעל מכע־ה. הטיל בראשו בקבוק, הסביר לשוטרים שעצרוהו: „הזמנתי אצלו כוס קפה, והוא הכריח אותי לחכות חצי שעה!"

נכנס יין – יוצא שור

בדיד קריק, ארצות־הברית, נענה הרופא ג'יימס סטון להזמנת נהג מכונית־משא ל־לגום יין בחברתו, השתכר כלוט, גילה ב־מאוחר כי הנהג העמיס את אחד השוורים המשובחים שלו על מכונית־המשא, נסע לכיוון בלתי־ידוע.

הלכה ומעשה

בלוס־אנג'לס, ארצות־הברית, נדונה דו־רותי הודל, מחברת מפורסמת של ספרי־ילדים, למאסר תשעים יום על הפקרת שני ילדיה.

כניסה אחורית

בלוד נעצר מוסטפה טוליימן על ידי סדרני בית־הקולנוע המקומי, לאחר שהסתיר את גבו בן ה־7, פואד, בתוך מכנסיו הרחבים, ניסה להכניס אותו לקולנוע ללא כרטיס.